

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 20. stycznia 1911.

Treść: (№ 6—11.) 6. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Markhauseń na ekspozyturę celną. — 7. Rozporządzenie, dotyczące zniesienia postępowania zapowiadawczego i celnej ekspedycji wychodowej przesyłek z certyfikatem konwojowym i przesyłek zapiskowych w obrocie pocztowym. — 8. Obwieszczenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień § 33. statutu Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie. — 9. Rozporządzenie, którym zmienia się § 3. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, dotyczącego wydawania przesyłek pocztowych. — 10. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Müglitz na ekspozyturę celną. — 11. Rozporządzenie, dotyczące zniesienia celnej ekspedycji wychodowej przesyłek, podlegających podatkowi spożywczemu, w obrocie pocztowym.

6.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. grudnia 1910, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Markhausen na ekspozyturę celną.

Urząd celny poboczy II. klasy w Markhausen przekształcono na ekspozyturę Urzędu celnego głównego w Kraslicach. W upoważnieniach tej władzy celnej nie zaszła przez to zmiana.

Biliński wlr.

7.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 3. stycznia 1911, dotyczące zniesienia postępowania zapowiadawczego i celnej ekspedycji wychodowej przesyłek z certyfikatem konwojowym i przesyłek zapiskowych w obrocie pocztowym.

W porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim wydaje się następujące postanowienia dla

uproszczenia ekspedycji celnej przesyłek pocztowych:

I. Zniesienie postępowania zapowiadawczego w obrocie pocztowym.

1. Postanowienia ogólne.

Celne przekazywanie przesyłek, przewożonych pocztą, przy dowozie, wywozie i przewozie oraz w krajowym obrocie przeprawnym drogą postępowania zapowiadawczego niema nadal odbywać się.

Zakład pocztowy jest obowiązany odstawać wszystkie przesyłki pocztowe, wprowadzone z zagranicy celnej i przeznaczone dla umownego obszaru celnego, które w myśl obowiązujących przepisów muszą być poddane ekspedycji celnej, przed ich wydaniem adresatowi do urzędu celnego, upoważnionego do ekspedycji.

Przy wywozie i przewozie ma się zaniechać dostawiania przesyłek pocztowych do urzędu celnego wychodowego.

2. Oznaczanie celnych przesyłek pocztowych, stemplowanie pocztowych dokumentów oddawczych.

Uskuteczniane dotychczas przez urzędy celne oznaczanie celnych przesyłek pocztowych markami celnymi, jak również umieszczanie zamknięć cel-

nych na wozach lub schowkach, obejmujących celne przesyłki pocztowe, odpada.

Po ekspedycji celnej stempluje urząd celny przesyłki listowe i listy pieniężne, a przy pakietach pocztowych adresy przesyłkowe (zastępcze) na dwoř uszczecznienia ekspedycji i zaopatruje je liczbą swego rejestru załatwień (rejestru poborczego, rejestru zapisków co do wygotowania certyfikatów konwojowych, rejestru składowego), względnie poświadczaniem co do wolności od cła.

Co do pocztowego oznaczania celnych przesyłek pocztowych (przy pakietach także adresów przesyłkowych) nie zachodzi żadna zmiana.

Pocztowe stemplowanie deklaracji celnych co do zawartości (deklaracji podstawowych) pieczęcią urzędu pocztowego odpada.

3. Dostawianie przesyłek pocztowych do granicznej władzy celnej.

Z pośród przesyłek pocztowych, nadchodzących z zagranicy, należy dostawić do granicznej władzy celnej tylko te, które przed dalszym transportem na umowny obszar celny muszą być zbadane pod względem dopuszczalności dowozu, względnie przewozu albo których zupełna ekspedycja ma odbyć się na granicy.

Pod względem wystarania się o zezwolenie na dowóz i przewóz pozostają w mocy przepisy dotychczasowe.

Jeżeli graniczna władza celna stwierdzi niedopuszczalność dowozu lub przewozu pewnej przesyłki, wówczas winien zakład pocztowy postarać się o jak najpředsze jej zwrócenie lub zniszczenie itd. według obowiązujących w tym względzie przepisów.

4. Ekspedycja końcowa w granicznej władzy celnej.

Z pośród przesyłek pocztowych, podlegających ocleniu a przeznaczonych dla umownego obszaru celnego, winien graniczny urząd celny poddać granicznej ekspedycji końcowej tylko te, których odbiorcy mieszkają w obrębie ocleń urzędu pocztowego miejsca oclenia, pozostającego w związku z granicznym urzędem celnym, tudzież te, których ekspedywowania przez graniczną władzę celną wysyłający życzył sobie i przepisał to wyraźnie na adresie przesyłkowym i na przesyłce, podając nazwę urzędu celnego, wreszcie przesyłki, które na wniosek zakładu pocztowego mają wejść zaraz na granicy w wolny obrót.

Granicznym urzędom celnym pozostaje oczywiście także co do celnych przesyłek pocztowych zastrzeżone prawo, przyznane w § 27. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej, względem żądania w wymienionych tamże wypadkach ekspedycji końcowej w jednym z urzędów celnych wewnątrz kraju; przesyłki, przeznaczone do Węgier,

mają być ekspedywane tylko przez jeden z węgierskich urzędów celnych.

Ekspedywanie na granicy przesyłek, podlegających łatwo zepsuci, albo takich przesyłek wolnych od cła, których dostawienie do urzędu celnego powodowałoby trudności, na przykład przesyłek z żyjącymi roślinami lub zwierzętami, z zapłodnioną ikrą rybią itp., ma odbyć się na żądanie zakładu pocztowego także w lokalnościach urzędu pocztowego na dworcu kolejowym albo w kolejowym wozie pocztowym.

Ekspedycje takie należy w miarę potrzeby podejmować o każdej godzinie dnia lub nocy.

Za ekspedycje takie, podjęte także poza godzinami urzędowymi, nie policza się w żadnym wypadku należytości.

5. Ekspedycja końcowa w urzędach celnych wewnątrz kraju.

Wszystkie przesyłki, które nie mają być podane ekspedycji końcowej u granicznej władzy celnej, powinny być dostawione przez zakład pocztowy bez załatwiania formalności celnych na granicy do tego urzędu celnego, w którym według pocztowych przepisów przewozowych ma odbyć się ekspedycja końcowa, wyjątki, jeżeli wysyłający zażądał przy towarach, których ekspedywanie jest zastrzeżone urzędem szczególnie upoważnionym, ekspedycji końcowej przez upoważnioną władzę celną i jeżeli przepisał to wyraźnie w sposób, wspomniany w punkcie 4.

6. Postępowanie przy przesyłkach, które mają być opłacone przez pocztę.

a) Ekspedycja końcowa.

Przesyłki, których ekspedycję uszczecznia zakład pocztowy, zostają w jego zachowaniu i pod jego odpowiedzialnością; przesyłek tych nie oddaje się do urzędu celnego, a wskutek tego odpada ich wstępne zaksiąkowanie celne.

Przesyłki pocztowe, przeniesione do urzędu celnego i niewyekspedywane w dniu wpływu, należy przechować aż do ponownego podjęcia służby oględzin w zamkniętym schowku lub miejscu, o które ma postarać się urząd celny; pozostają one w zachowaniu i pod odpowiedzialnością zakładu pocztowego.

Przesyłki, które mają być opłacone przez pocztę, dostawia urząd pocztowy do urzędu celnego jedynie w celu podjęcia celnej czynności urzędowej, a urząd celny zaciąga je do rejestru załatwień (rejestru poborczego, zapiskowego).

Jeżeli zakład pocztowy posługuje się przy ekspedycji celnej przesyłek tych szczególnymi urzędzeniami, istniejącymi w poszczególnych urzędach celnych, na przykład instytucją przysiężnych itp.,

wówczas można zawrzeć osobne układy co do przyjęcia w zachowanie i odpowiedzialności.

Przy przesyłkach wolnych od cła nie uskutecznia się wpisu do ksiąg i wystarczy przedłożyć władz cenzurującej deklaracye celne co do zawartości, zaopatrzone stwierdzeniem uwolnienia od cła.

Co do przesyłek, ekspedyowanych przez pocztę, zbiera zakład pocztowy dokumenty oddawcze po ich ostemplowaniu przez urząd celny (punkt 2.).

b) Dalsze posyłanie lub zwracanie przesyłek, opłaconych przez pocztę.

Jeżeli nie można odszukać odbiorcy przesyłki, opłaconej już przez pocztę, albo jeżeli odmówiono jej przyjęcia albo jeżeli z innego powodu nie można tejże doręczyć, wówczas winien urząd pocztowy oddać pokwitowanie celne, zaopatrzone potwierdzeniem odebrania napowrót kwoty cła i poświadczaniem co do niemożności doręczenia przesyłki oraz mającego nastąpić dalszego jej posłania lub zwrotu, jednemu z urzędów celnych według swego wyboru, poczem należy zwrócić zakładowi pocztowemu wpłaconą kwotę cła.

Odbiór zapłaconego cła ma poświadczyc na kwicie celnym (potwierdzeniu co do zgubienia kwitu celnego) naczelnik urzędu pocztowego miejsca oclenia (zastępca lub kierownik oddziału).

Urząd pocztowy przekreśli w takich wypadkach wyraźnie ostemplowanie celne na pocztowych dokumentach oddawczych.

Dostawianie takich przesyłek pocztowych do urzędu celnego nie jest potrzebne.

Pod względem uskuteczniania zwrotów celnych pozostają w mocy przepisy obecnie obowiązujące.

Jeżeli zakład pocztowy opłaca należytości celne miesięcznie z dołu, należy potrącić zwroty cel długu miesięcznego.

W ten sam sposób należy postępować z ekspedyowanymi już przesyłkami, które posyła się dalej do Węgier i odwrotnie.

7. Postępowanie przy przesyłkach, które mają być opłacone przez strony.

a) Oddanie do urzędu celnego.

Przesyłki, co do których odbiorcy zastrzegli sobie załatwienie formalności albo których opłacenie przez pocztę nie da się w ogóle przeprowadzić lub może być podjęte dopiero po dostarczeniu osobnego zezwolenia (na przykład przy lekarstwach, przedmiotach monopolu, broni itp.), oddaje się do urzędu celnego wraz z wykazami cddawczymi, zestawionymi przez pocztę.

Urząd celny bada przy odbiorze, czy opakowanie zewnętrzne jest nienaruszone.

Przeważenie uskutecznia się tylko przy pakietach wartościowych, listach pieniężnych i pudelkach wartościowych oraz przesyłkach uszkodzonych.

Wykazy oddawcze będą obejmowały prócz numeru bieżącego nadto ilość sztuk, numery nadawcze, wagę i nazwisko odbiorcy.

Numery bieżące wykazu oddawczego umieszcza zakład pocztowy na pocztowych dokumentach towarzyszących.

Te numery wykazu oddawczego stanowią daty wstępne zaksiążkowania dla rejestrów załatwień.

Oryginalne wygotowanie wykazu oddawczego należy zwrócić zakładowi pocztowemu po wolnym od zarzutów odbiorze, zaopatrzywszy je potwierdzeniem odebrania; kopia, sporządzona przez przebiecie pisma, pozostaje w urzędzie celnym i ma być przedłożona przez urząd celny w 30 dni po końcu miesiąca bez wypisywania (wciągania dalszych dat) departamentowi rachunków fachowych III wraz z innymi podaniami miesięcznymi. Równocześnie należy załączyć także wszystkie przynależne deklaracye celne co do zawartości, odnoszące się do wolnych od cła przesyłek w miesiącu sprawozdawczym, z podaniem zaksiążkowania celnego.

b) Ekspedycja końcowa, względnie przyjęcie do składu urzędowego.

Urząd celny może tylko wtedy wydać stronie przesyłkę pocztową, podlegającą ocleniu, względnie przyjąć ją do celnego rejestru składowego, jeżeli strona złożyła przypadające należytości, powiązki itd. w urzędzie pocztowym miejsca oclenia i jeżeli dokument oddawczy (pocztowy adres przesyłkowy, rewers oddawczy) został przez urząd ten zaopatrzony zapiskiem „Można wydać“ i podpisany przez odbiorcę.

Urząd celny powinien przed wydaniem przesyłki stronie ściągnąć pocztowe dokumenty towarzyszące, uporządkować je według pocztowych numerów oddawczych i oddawać zakładowi pocztowemu w umówionych odstępach czasu (tygodniowo, co pół tygodnia, codziennie).

Strony mogą złożyć w urzędzie celnym przy przedłożeniu dokumentów oddawczych, pokwitowanych i zaopatrzonych uwagą „Można wydać“, oświadczenie co do złożenia na skład, i to ustnie lub pisemnie, a ewentualnie zaraz na odwrotnej stronie deklaracyi zasadniczej (zastępczej).

Przesyłki takie wpisuje się do rejestru składowego; daty wpisu notuje się na adresie przesyłkowym, który ma być ściągnięty i oddany zakładowi pocztowemu przy przestrzeganiu postanowień ustępu poprzedzającego, oraz na deklaracyi zasadniczej, pozostającej w urzędzie celnym.

Stronom należy wydać poświadczenie co do przyjęcia na skład (§ 234. ordynacji o clach i monopolach państwowych i § 191. i. u.), które ma podawać ilość sztuk, numer nadawczy, numer bieżący rejestru składowego i dzień przyjęcia.

Wpisy do rejestru składowego ograniczają się oprócz numeru bieżącego do numeru wykazu oddawczego, numeru nadawczego, nazwiska strony i ilości sztuk.

W urzędach o większym obrocie można odłożyć wciąganie do rejestru składowego przesyłek, deklarowanych do przyjęcia na skład celny, aż do chwili, w której odsyła się wykazy oddawcze do władzy cenzurującej.

W tym wypadku należy także na deklaracji zasadniczej, która ma być zatrzymana w urzędzie celnym, i na potwierdzeniu odbioru, wydanem stronie, umieścić numer bieżący wykazu oddawczego. Utworzenie pozycji książki magazynowej da się łatwo uszkodzić na podstawie deklaracji zasadniczych, uporządkowanych według numerów bieżących wykazu oddawczego, odnoszących się do przesyłek, których urząd celny nie ekspedyował jeszcze w chwili odwozu.

c) Dalsze posyłanie lub zwrot niepodjętych przesyłek pocztowych, których urząd celny jeszcze nie ekspedyował.

Zakład pocztowy odda urzędowi celnemu wykazy przesyłek pocztowych, nie odebranych na czasie.

Urząd celny stwierdza na podstawie wykazów tych rzeczywiste złożenie przesyłek w zachowaniu urzędu celnego, uzupełnia wykazy powyższe zebrańymi z przesyłek datami co do adresów odbiorców, a względnie wysyłających i zwraca uzupełniony wykaz napowrót zakładowi pocztowemu.

Urzędy celne nie będą utrzymywać przesyłek takich w ewidencji w rejestrze składowym.

Niepodjęte celne przesyłki pocztowe, pozostałe w zachowaniu urzędu celnego, które nie zostały jeszcze poddane ekspedycji końcowej i które na żądanie ma się posłać dalej lub zwrócić do innego miejsca na umownym obszarze celnym albo na obszar zagranicy celnej, winien urząd celny wydać napowrót urzędowi pocztowemu miejsca ocenia za potwierdzeniem odbioru.

Urząd pocztowy miejsca ocenia może przyjąć tylko przesyłki nie otworzone; przesyłki już otwarte uważa się za podjęte.

Takie przesyłki otwarte można zatem tylko na żądanie stron przesłać dalej lub zwrócić w postępowaniu za certyfikatem konwojowym jako przesyłki nowo nadane.

Poświadczenie odbioru, wygotowane przez zakład pocztowy, należy zaopatrzyć numerami wykazu oddawczego i przesłać uporządkowane departamen-

towi rachunków fachowych III wraz z innymi podaniami za miesiąc sprawozdawczy.

II. Ekspedycja wychodowa przesyłek za certyfikatem konwojowym i przesyłek zapiskowych w obrocie pocztowym.

Co do towarów wywozowych, przekazanych pod kontrolę celną w celu wykazania wyjścia (przesyłek za certyfikatem konwojowym, przesyłek zapiskowych i przesyłek, których wyjście ma być wykazane), a więc także co do tych przesyłek, do których wyrobu przyznano wolne od opłat użycie cukru lub alkoholu pod warunkiem wywozu poza linię celną, należy pominąć dostawienie do granicznego urzędu celnego w razie ich przewozu przez zakład pocztowy; istotny wywóz tych przesyłek należy wykazać urzędowi przekazującemu według przepisów pocztowych.

Oznaczenie urzędu ekspedyjującego w certyfikatach konwojowych (zapiskowych) względnie w deklaracji wywozowej, odnoszącej się do takich przesyłek wywozowych, odpada.

Urząd pocztowy nadawczy zbada dokładnie nienaruszony stan zamknięcia urzędowego.

Urząd pocztowy wymienny zakartuje przesyłki te pojedynczo według ich znamion także w tym wypadku, gdy ułożono się zresztą z zagranicą co do kartowania sumarycznego, i zatrzyma dokument celny względnie deklarację wywozową. Po upływie czasu, w ciągu którego nadziejście karty krajowej do zagranicznego urzędu pocztowego miejsca przeznaczenia i powrót ewentualnego doniesienia zwrotnego musieli nastąpić, zaopatrzy urząd pocztowy dokument celny a względnie deklarację wywozową zapiskiem, iż zagraniczny urząd pocztowy nie odmówiał przesyłki, a tem samem przyjął ją prawidłowo, i prześle dokument ten a względnie deklarację tej władzy przekazująccej.

Władza przekazująca winna zarządzić w razie ewentualnej potrzeby przesłanie dokumentu celnego, zaopatrzonego potwierdzeniem pocztowem, do rąk strony.

Urząd celny wciągnie do rejestru wygotowań certyfikatów konwojowych zapisek: „Wychód wykazano urzędową drogą pocztową“.

Przy towarach, wywozonych w drodze obrotu za zwrotem cla, gdzie stosowano dotąd system tryplikatów, odpada tryplikat, przeznaczony na załącznik rejestru deklaracji granicznego urzędu celnego wychodowego, a wskutek tego należy na przyszłość ządać deklaracji wywozowych jedynie *in duplo*.

III. Postanowienia końcowe.

Zarząd celny ma prawo przekonywania się w sposób odpowiedni o prawidłowem postępowaniu zakładu pocztowego z przesyłkami pocztowymi, podlegającymi oceniu.

Właściwe organa zarządu celnego są w tym celu w szczególności upoważnione, podejmować konwojowanie i przeszukiwanie wozów pocztowych, wchodzić do lokalności pocztowych, badać leżące tam przesyłki pocztowe i przeglądać odnoszące się do nich zapiski i dokumenty obrotowe, o ile to da się wykonać bez tamowania ruchu pocztowego i przy najścisłszem przestrzeganiu tajemnicy listowej i urzędowej.

Departamentowi rachunków fachowych III w Ministerstwie skarbu należy oddać na żądanie do rozporządzenia w celu kontroli wszystkie zapiski, obrachunki i dokumenty konwojowe, odnoszące się do przewozu przesyłek zagranicznych, o ile papiery te muszą być sporządzane i przechowywane według przepisów pocztowych w urzędach pocztowych lub w departamencie pocztowych rachunków fachowych 1.

Przez badania te nie można jednak tamować ruchu pocztowego ani wychodzić przytem poza granicę zarządzeń potrzebnych dla bezpieczeństwa dochodów celnych.

Badania, o których mowa w ustępie drugim niniejszego rozdziału, mają uskuteczniać w urzędach pocztowych, znajdujących się w siedzibie urzędów celnych, naczelnicy urzędów tych, a ewentualnie urzędnicy celni, wydelegowani przez nich i zaopatrzeni w odpowiednie legitymacye.

Co do urzędów pocztowych poza siedzibą urzędów celnych zastrzega sobie Ministerstwo skarbu wydanie osobnych zarządzeń.

Badanie należy przeprowadzić w obecności naczelnika urzędu pocztowego lub jego zastępcy (naczelnika oddziału), a przy pocztach kolejowych w obecności urzędnika kierującego (twarzyszącego przewozowi poczty). Kolejowych wozów pocztowych nie można przeszukiwać w czasie jazdy, a innych wozów pocztowych na otwartej drodze; badanie w lokalnościach urzędu pocztowego może mieć miejsce jedynie w czasie godzin służbowych.

Urzędnicy pocztowi są obowiązani do przestrzegania interesów celnych przy pełnieniu swych czynności służbowych z tą samą sumiennością, co interesów pocztowych.

Zobowiązanie funckjonariuszy pocztowych do przestrzegania interesów celnych mieści w sobie także obowiązek, aby w tych wypadkach, w których przez omyłkę wydano odbiorcy przesyłkę pocztową, podlegającą ocleniu i powinności dostawienia, jeszcze przed ekspedycją końcową ze strony urzędu celnego, uzyli bezzwłocznie pośrednictwa właściwego urzędu celnego miejsca oclenia i spowodowali dodatkowe obliczenie należytości celnych przez urząd celny tutdzież ich ściągnięcie.

Zarządzenia te wchodzą w życie w dniu 1. marca 1911.

Biliński wlr.

Weiskirchner wlr.

§.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 7. stycznia 1911,

dotyczące zmiany niektórych postanowień § 33. statutu Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najmilościwiej zezwolić Najwyższem postanowieniem z dnia 20. grudnia 1910 na nowe uregulowanie poborów asystentów Akademii górniczych w Leoben i Przybramie odpowiednio do postanowień rozporządzenia Ministra wyznań i oświaty z dnia 24. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 158, i zatwierdzić spowodowaną przez to następującą zmianę § 33. statutów tych Akademii z mocą obowiązującą od dnia 1. października 1910 i z tem dalszem postanowieniem, iż zatrudnionym obecnie asystentom, którzy posiadają obywatelstwo austriackie i odpowiadają wszystkim wymaganym warunkom co do kwalifikacji, a tem samem mają charakter urzędników państwowych, należy policzyć pod względem poboru dodatków dwuletnich nieprzerwany czas służby, przebyty aż do dnia wspomnianego Najwyższego postanowienia, i to począwszy od chwili dopełnienia warunków powyższych.

Ritt wlr.

Statut

c. k. Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie.

§ 33.

Wysokość wynagrodzenia konstruktorów będzie oznaczona w każdym wypadku z osobna.

Wynagrodzenie tych asystentów, którzy mają obywatelstwo austriackie i odpowiadają wszystkim warunkom co do kwalifikacji, a tem samem posiadają charakter urzędników państwowych, wynosi 1700 koron rocznie i podwyższa się przy nieprzerwanym czasie służby, który będzie liczony od chwili uzyskania tych warunków, w razie dalszego zatrudnienia (§ 27), po drugim i czwartym roku zatrudnienia o 300 koron, następnie zaś po szóstym i ósmym roku zatrudnienia o 400 koron aż do kwoty 3100 koron rocznie.

Ci asystenci, których ustanowiono pomocniczo bez wykazania obywatelstwa austriackiego albo wymaganego uzdolnienia naukowego, zatem bez cha-

rakteru urzędników państwowych, otrzymują przez czas trwania tego zajęcia remunerację nie ulegającą zmianie w kwocie 1400 koron rocznie.

Przy podróżach służbowych wolno konstruktorom liczyć dyety i koszta jazdy według IX. klasy rangi, a asystentom według X. klasy rangi.

Postanowienia ustawy z dnia 31. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1897, według których czas służby asystentów przy uniwersytetach, aakademach technicznych i Akademii ziemiańskiej w Wiedniu, oraz asystentów, ustanowionych przy innych państwowych zakładach naukowych, tudzież konstruktorów przy aakademach technicznych, przebyty bez przerwy przed wejściem ustawy tej w moc obowiązującą lub po tej chwili, ma być policzony w razie ich bezpośredniego przejścia do innej służby państowej, uzasadniające prawo do emerytury, według zasad ogólnych pod względem przyznania emerytury, stosować należy analogicznie także do konstruktorów i asystentów aakademii górniczych.

9.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. stycznia 1911, którem zmienia się § 3. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124, dotyczącego wydawania przesyłek pocztowych.

Punkt 1, 1, ustęp ostatni ma w przeszłości opiewać:

Urzędy pocztowe są obowiązane przekonywać się sumiennie przy przyjmowaniu pełnomocnictwa, czy mocodawca jest upoważniony do jego udzielenia. Firmy i stowarzyszenia, protokołowane w sądzie handlowym, mają na żądanie urzędu pocztowego przedłożyć wyciąg z rejestru, wymieniający osoby, uprawnione do podpisywania firmy. Co do osób prawniczych, jako to korporacyi publicznych lub prywatnych, fundacji itd. należy wykazać w odpowiedni sposób uprawnienie mocodawcy do zastępstwa, w razie potrzeby przez przedłożenie poświadczania władz.

Punkt I uzupełnia się pod liczbą 3 następującym postanowieniem:

3. Tymczasowemu zastępcy, ustanowionemu dla adwokata przez wydział izby adwokackiej (obejmującemu kancelary, § 28., lit. h ordynacyi adwokackiej), oddaje się w dwóch pierwszych miesiącach zastępstwa urzędowe przesyłki pocztowe, nadchodzące pod adresem adwokata; z innych przesyłek pocztowych oddaje się obejmującemu kancelary

w ciągu tego okresu czasu przesyłki listowe zwyczajne i polecone, listy z podaniem wartości, oraz przekazy pocztowe i płatnicze, jeżeli w adresie nie podano jako miejsca doręczenia mieszkania odrębnego od kancelary albo jeżeli nie należy wnośić z innych okoliczności (na przykład uwagi na adresie, przedmiotu przesyłki), iż przesyłka nie odnosi się do działalności zawodowej adwokata.

Zastępcy, ustanowionemu dla notaryusza przez trybunał pierwszej instancji (§ 119., 120., 122. i 123. ordynacyi notarialnej), oddaje się przez cały czas zastępstwa urzędowe i inne przesyłki pocztowe, nadchodzące pod adresem notaryusza, wraz z przesyłkami adresowanymi do jego własnych rąk, wyjawszy, gdyby przy przesyłkach nieurzędowych podano w adresie jako miejsce doręczenia mieszkanie odrębne od kancelary albo gdyby należało wnośić z innych okoliczności, iż przesyłka nie odnosi się do działalności zawodowej notaryusza.

Zastępca adwokata ma wykazać się dekretem wydziału izby adwokackiej, a zastępca notaryusza dekretem trybunału.

Punkt II tego paragrafu otrzymuje następującą osnowę:

II. 1. Jeżeli nie zastano odbiorcy w miejscu doręczenia, podanem w adresie lub wchodzącem z innych względów w rachubę, jeżeli nie dozwolono doręczającemu dostępu do odbiorcy albo jeżeli dostęp ten jest dla niego z innych względów niemożliwy, wówczas można doręczyć uwiadomienia kolejowe, polecone przesyłki listowe, listy z podaniem wartości aż do 100 K, pakiety bez podania wartości albo z podaniem wartości aż do 100 K, i to powyższe przesyłki listowe i pakiety także wtedy, gdy są obciążone powiązkiem nie wyższym jak 100 K, tudzież kwoty pieniężne, należące do przekazów pocztowych i płatniczych aż do 100 K, albo o ile nie doręcza się samych tych przedmiotów, odnośnie uwiadomienia osobom, wymienionym w dalszym ciągu (odbiorcom zastępczym) ze skutkiem prawnego doręczenia, jeżeli osoby te opłacą ciążące na przesyłkach należytości pocztowe i inne kwoty, a odbiorca nie sprzeciwiał się z góry takiemu doręczeniu, a mianowicie:

a) Jeżeli jako miejsce doręczenia podano mieszkanie lub lokal przedsiębiorstwa (kancelary), obecnej tam osobie dorosłej, o której doręczający wie, iż należy do rodziny odbiorcy, albo służącemu odbiorcy albo funkeyonaryuszowi lub służce odbiorcy, obecnemu w kancelary lub w przedsiębiorstwie, albo jeżeli nie zastano żadnej z tych osób, wynajmującemu mieszkanie; jeżeli odbiorca mieszka w podnajmie, można uskutecznić doręczenie także do rąk wynajmującego albo jego odbiorcy zastępczego.

b) jeżeli jako miejsce doręczenia podano hotel lub gospodę, właścielowi hotelu lub gospody, kierownikowi przedsiębiorstwa lub odźwierinemu; za wypadek niezastania uważa się także ten wypadek, jeżeli adresat jeszcze tam nie przybył;

c) jeżeli jako miejsce doręczenia podano zakład naukowy lub giełdę, odźwierinemu lub służbe szkolnemu zakładu naukowego albo odźwierinemu giełdy;

d) jeżeli jako miejsce doręczenia podano fabrykę lub inne podobne przedsiębiorstwo, na przykład kopalnię, budowę, urzędnikowi lub innemu funkcyonaryuszowi, którego przedsiębiorstwo wskaże pisemnie urzędowi pocztowemu.

Doręczanie poleconych przesyłek listowych, przesyłek z podaniem wartości, kwot pieniężnych, należących do przekazów pocztowych i płatniczych, albo przynależnych uwiadomień winno być zawsze uskutecznione do rąk samego adresata, jeżeli wysyłający zaopatrył przesyłkę dopiskiem: „Do własnych rąk” lub inną podobną uwagę.

Przy przesyłkach za rewersem zwrotnym i przy przekazach pocztowych z potwierdzeniem wypłaty wykluczone jest doręczenie do rąk odbiorcy zastępczego.

2. Przy zwykłych przesyłkach listowych z wyjątkiem uwiadomień kolejowych wystarcza oddanie w mieszkaniu, wskazanem w adresie (w lokalu przemysłowym, urzędzie itd., w którym odbiorca pracuje). Jeżeli zewnętrz mieszkania (lokalu przemysłowego lub urzędowego itd.) znajduje się skrzynka na listy albo jeżeli u stróża domu lub w sieni itd. są umieszczone dla mieszkańców domu skrzynki na listy, osobno poznaczane, wówczas włoży doręczający opłacone przesyłki listowe do skrzynki, o ile jakość jej zezwala na to.

Jeżeli nie da się doręczyć zwykłych przesyłek listowych w sposób, podany w ustępie poprzedzającym, wówczas można je doręczyć wynajmującemu mieszkanie, o ile odbiorca nie podniósł przeciw temu zarzutu. Jeżeli jako miejsce doręczenia podano w adresie hotel lub gospodę, restaurację lub kawiarnię, można uskutecznić doręczenie do rąk właściciela hotelu itd., zawiadowcy, płatniczego lub odźwiernego także wtedy, gdy adresat nie przybył tam jeszcze.

3. Jeżeli adresat zmarł, rozstrzygają zarządzenia, które sąd spadkowy wydał co do doręczeń. Jeżeli zarządzeń takich niema, a istnieje pełnomocnictwo pocztowe, rozciągające się na wypadek śmierci mocodawcy, wówczas uskutecznia się doręczenie do rąk pełnomocnika; zresztą doręcza się zwykłe przesyłki listowe do rąk dorosłych członków

rodziny, a inne przesyłki pocztowe traktuje jako niedoręczalne. Pisemne zarządzenie sądu spadkowego musi być złożone w urzędzie pocztowym. Z urzędowymi przesyłkami pocztowymi, które nadchodzą po śmierci adresata, postępuje się zawsze jak z niedoręczalnymi.

Postanowienia te wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Weiskirchner wlr.

10.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. stycznia 1911,

dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Müglitz na ekspozyturę celną.

Urząd celny poboczny II. klasy w Müglitz przekształcono na ekspozyturę Urzędu celnego pobocznego II. klasy w Hinterzinnwald; ekspozytura ta pozostaje i nadal wyposażona w dotychczasowe uprawnienia.

Meyer wlr.

11.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. stycznia 1911,

dotyczące zniesienia celnej ekspedycji wychodowej przesyłek, podlegających podatkowi spożywczemu, w obrocie pocztowym.

W porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu rozporządza się przy zmianie niektórych przepisów załącznika A, II, B, liczba 2 do § 2., I, przepisu wykonawczego o podatku od wódki z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 130 (Dz. r. Nr. 149), rozporządzeń Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126 (Dz. r. Nr. 142), i z dnia 13. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 67 (Dz. r. Nr. 86), wreszcie załącznika A do § 20. przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176 (Dz. r. Nr. 131), co następuje:

Przy przesyłkach towarów, przekazanych celem wykazania wyjścia, do których wyrobu przyznano wolne od opłat używanie cukru lub alkoholu pod warunkiem wywozu poza linię celną, należy poinformować w razie ich przewozu przez zakład pocztowy dostawienie do granicznego urzędu celnego; rzeczy-

wistły wywóz tych przesyłek należy wykazać według przepisów pocztowych urzędowi wysyłkowemu odpowiednio do postanowień rozporządzenia ministerialnego z dnia 3. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 7, dotyczącego zniesienia postępowania zapowiadawczego i celnej ekspedycji wychodowej przesyłek za certyfikatem konwojowym i przesyłek zapiskowych w obrocie pocztowym.

Oznaczenie urzędu dostawienia w deklaracyach wywozowych, odnoszących się do takich przesyłek, odpada.

Deklarację wywozową dla towarów, zawierających cukier i alkohol, które mają być przewiezione pocztą, należy przedłożyć tylko w jednym wygotowaniu. Urząd wysyłkowy ma zatem przekreślić nie nadające się oznaczenia (unikat, duplikat).

W rejestrze wywozowym, względnie w zapisku co do przedłożonych deklaracji wywozowych należy wciągnąć w kolumnie na oznaczenie urzędu dostawienia zapisek: „Przesyłka pocztowa“.

Urząd pocztowy nadawczy stwierdzi dokładnie nienaruszony stan zamknięcia urzędowego.

Urząd pocztowy wymienny zakartuje przesyłki te pojedynczo według ich znamion także w tym wypadku, gdy ułożono się zresztą z zagranicą co do kartowania sumarycznego, i zatrzyma deklarację wywozową. Po upływie czasu, w ciągu którego nadjeście karty krajowej do zagranicznego urzędu pocztowego miejsca przeznaczenia i powrót ewentualnego doniesienia zwrotnego musiały nastąpić, zaopatrzy urząd pocztowy deklarację wywozową zapiskiem, iż zagraniczny urząd pocztowy nie odmówiał przesyłki, a tem samem przyjął ją prawidłowo, i prześle deklarację tę urzędowi wysyłkowemu.

Urząd wysyłkowy winien wciągnąć do rejestru wywozowego, względnie zapisku co do przedłożonych deklaracji wywozowych w kolumnie, przeznaczonej na raport urzędu wychodowego, zapisek „Wychód wykazano urzędową drogą pocztową“.

Zarządzenia te wchodzą w życie z dniem 1. marca 1911.

Meyer wr.